

[Ellemann-Jensen]

Det er selvfølgelig meget rart, at ministeren, som det også fremgår af betænkningen, har sagt, at man er villig til at tage dispensationsbestemmelsen om forsyningsvanskeligheder i anvendelse, hvis der f. eks. for nogle af disse ædelmetaller m. v., der kommer til os udefra, og som jo noteres på internationale børser, skulle komme til at indtræde et egentligt forsyningssvigt, men det står stadig lidt uklart, hvordan ministeren egentlig har tænkt sig at forholde sig over for den situation, der jo slet ikke er utænkelig, at nytårstorsken kommer i fare, fordi man jo selvfølgelig, som det er fremgået, ikke kan lade prisstoppet gælde på auktionerne, for nu' at tage det eksempel frem, men hvor der så kan optræde det forsyningsproblem, at man måske fra andre lande melder sig som opkøbere på danske fiskeauktioner, og at danske detaillister må se i øjnene, at de ikke har mulighed for at videresælge de varer, som de på auktioner skal købe til en højere pris, end de har mulighed for selv at tage i deres forretninger.

Der er altså en del uklarheder og urimeligheder i denne lovgivning, som specielt på baggrund af behandlingen af lønstoplovforslaget gør, at jeg må bede om udvalgsbehandling imellem anden og tredje behandling, for at vi kan forsøge at få nogle af de ting bragt på plads. Det er ganske specielt spørgsmålet om de prisstigninger, der kommer udefra, som det er nødvendigt at se nærmere på.

Ændringsforslag nr. 1, som vil udelukke virksomheder af mand/konekarakteren, kan vi ikke anbefale at stemme for; der er ingen rimelighed i at indbygge konkurrencefordrejende ting i dette lovforslag.

Ændringsforslag nr. 2 kan vi heller ikke støtte, men vi vil undlade at stemme til det for at markere, at vi ser det som et alvorligt problem, at man selv i dette begrænsede tidsrum så helt og aldeles vil lukke af for, at prisstigninger, der kommer udefra, får lov til at smitte af på prisudviklingen herhjemme.

Ændringsforslag nr. 3 og 4 skal jeg anbefale at man stemmer for.

SFs ændringsforslag kan jeg ikke anbefale.

Jeg vil slutte med at understrege det, der står i vores betænkningens bidrag, nemlig at det er indlysende, at den mere langsigtede lovgivning, som man formodentlig arbejder på for øjeblikket – hvad ved vi andre? I folketinget får vi jo ikke noget at vide om den

slags – overhovedet ikke kan bygge på de principper, der indgår her, altså principperne om fuldstændig at bremse for prisstigninger og omkostningsstigninger i den hjemlige prisdannelse.

Kjelgaard (KF):

Jeg påpegede under førstebehandlingen en række skævheder i lovforslaget, og vi har under udvalgsarbejdet stillet spørgsmål om disse forhold og drøftet tingene med ministeren, der faktisk har afvist alle indvendinger med henvisning til lovens korte gyldighedsperiode. Det er beklageligt, men da der er flertal for lovforslaget, som det er, har vi måttet tage dette til efterretning.

Alligevel har vi sammen med venstre og kristeligt folkeparti stillet et par ændringsforslag, nemlig ændringsforslagene nr. 3 og 4, der vil medvirke til i det mindste at afværge katastrofer for dansk erhvervsliv. Jeg skal anbefale, at man støtter disse ændringsforslag, og jeg skal i øvrigt erklære mig enig med hr. Ellemann-Jensen i de bemærkninger, han fremførte.

Fremskridtspartiets og retsforbundets ændringsforslag nr. 1 kan vi have en vis sympati for, men skal der bæres byrder – og det skal der, hvis de økonomiske problemer skal klares – må det gælde alle uden undtagelse.

Ændringsforslag nr. 2 kan vi vel også have en vis sympati for, men vi mener, det er for vidtgående og ikke særlig gennemtænkt, og derfor vil vi overveje mellem anden og tredje behandling at stille et nyt ændringsforslag til § 1, der f. eks. kunne lyde således: stigende importpriser på råvarer og hjælpestoffer kan også efter 4. november 1979 indregnes i priserne. Et sådant forslag burde kunne samle flertal, for det er urimeligt, at erhvervslivet, som burde støttes, hvis vi skal klare vore økonomiske problemer, er det eneste, der risikerer indtægtsnedgang, hvis lovforslaget vedtages.

Som jeg anførte under førstebehandlingen, er lovforslag som det foreliggende ikke vores livret, men vi erkender, at indgreb er nødvendige, hvis de økonomiske problemer skal løses, og vi vil gerne være med til at give regeringen den fornødne tid til at gennemtænke den mere langsigtede politik. Til gengæld forventer vi så, hvis vi skal støtte det, der kommer, at regeringen vil fremsætte no-